

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὅ,τι δὴποτε καὶ ἂν συμβῇ, ὅποιαδὴποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἐκδοσις τῶν σημερινῶν ἐκλογῶν, ἡ Ἑλλάς θὰ γλυτώσῃ ἀπὸ ἑνὸς πρᾶγμα, ἀπὸ τὰς βιογραφίας τῶν ὑποψηφίων. Ὅσοι ἐπρόφθασαν νὰ βιογραφηθοῦν ἐπρόφθασαν καὶ ἐμβή-
καν πλέον εἰς τὴν ἀθανασίαν. Ἐμαθεν ὁ κόσμος περὶ αὐ-
τῶν ὅτι εἶνε ξανθοὶ ἢ μελαγχρινοί, ὅτι φοροῦν φράγκικα,
ὅτι εἶχαν παραμάννα, ὅτι ξεύρουν ἀνάγνωσιν καὶ ἀριθμητι-
κὴν κτλ. Διὰ τοὺς ἄλλους τοὺς μὴ ἐπιτυχόντας ὅσοι δὲν
ἐπρόφθασαν τοῦλάχιστον νὰ βιογραφηθοῦν, καὶ εἰς ἄλλα μὲ
ὕψις !... Ἐκτὸς ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ δημοσιευθῶσιν αἱ νεκρο-
λογίαι των !...

Διάλογος ὑποψηφίου καὶ ἐκλογέως.

— Λοιπὸν δὲν θὰ μὲ ψηφίσῃς ;
— Ὅχι.
— Ὅτ' τὸ μετανοιώσῃς.
— Ἀφοῦ δὲν ψηφίζω ἐσὲ πῶς θέλεις νὰ ψηφίσω καὶ ἀ-
πειλὰς σου ;

— Διατί οἱ ἀντιπολιτευόμενοι λέγονται μπαλωματῆδες ;
— Διὰ νὰ μπαλώσουν τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, ἅμα
ἔλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν.
— Δι' αὐτὸ μόνον ;
— Καὶ διὰ νὰ μπαλωθοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μετὰ τεσ-
σάρων χρόνων στέρξιν.

Ἡ σκηνὴ εἰς τοῦ Πιρπινιά.

— Ἐχεις παπούτσια καλὰ ;
— Ναί· ὁρίστε ἓνα ζευγάρι
— Μὴ δὲν θέλω κουμπωτά. Θέλω νὰ ἔχουν κορδόνια.
— Τότε λοιπὸν θέλετε παλιπάπουτσα.

Ὁ Λεβιδῆς ἐφρόντισε νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῶν ἐφημερί-
δων τὰ ὀνόματα τῶν τεθνεώτων ἐκλογέων τοῦ ἐκλογικοῦ
καταλόγου τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Φαίνεται ὅτι ἀπηλπίσθη ἀπὸ τοὺς ζωντανούς καὶ ἐξώ-
ρλησε καὶ δι' αὐτὸ φροντίζει καὶ διὰ τοὺς πεθαμένους.

Εἰς τὸ μπακάλικο.

Μιά συντροφιά πίνει μαστίχα καὶ ἕνας λέγει :

— Φέρε μας, παιδί μου, καὶ καμμιά ἐλγά.
Ἐνας μανιώδης ἀντιπολιτευόμενος ἀπὸ μίαν γωνίαν :
— Ἐμένα, παιδί, νὰ μοῦ φέρῃς κορδόνι !

— Πῶς πάει ἡ Ἑλγά ;
— Πάει τόσο καλὰ, ὥστε ἡμποροῦμε νὰ τοὺς χαρίσω-
μεν καὶ χιλιάς ψήφους ἔτσι... διὰ ἐλατημοσύνην.

Τὸ ρεῦμα ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως εἶνε τόσο μέγα,
ὥστε ὅλος ὁ κόσμος τὸ συναισθάνεται.

Μιά μητέρα βλέπουσα τὴν μεγάλην διαδήλωσιν τῆς
ἐλγᾶς ὅπου διήρχετο, ἔλεγε πρὸς τὸ παιδί της :

— Μὴ κάθῃσαι εἰς τὸ δρόμο, ποῦ περνᾷ τὸ ρεῦμα, μὴν
κρυολογήσῃς !

Καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ρεῦμα βέβαια πολλοὶ θὰ πάθουν τοῦ-
λάχιστον ἀπὸ ρευματισμούς.

Καὶ γίνεται ἀλλέως ἀφοῦ μὲ τέτοια ὑγρασία ἔχουν πα-
ληοπάπουτσα ;

Εἰς Ἀνατολίτης περνᾷ ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν.
Βλέπει κάρρα μὲ καλπαις, κλητῆρες, χωροφύλακες, ἀν-
θρώπους νὰ καπνίζουν μέσα, στρατιώτας μὲ λόγχας.

— Βαί, βαί !... τί εἶν' αὐτό ; ἐρωτᾷ.

Καὶ κάποιος τοῦ ἀπαντᾷ :

— Εἶνε ἡ Ἐκκλησία ἐν διωγμῷ !

Ἡ

Ἡ Ἑλγά

Τὴν ἐλγά καθεὶς κυττάζει
ὅπου στέκει καὶ ὅπου σκύβει
καὶ ἡ Ἀθήνα ὅλη μοιάζει
ἐν' ἀπέραντο λιοτρίβι !

Ἀξενόμα

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΠΕΜΠΕΔΩΝ

Κορδόνι-ὄνοι

Χθὲς κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν συνήχθησαν εἰς τὴν
πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας συμφώνως πρὸς τὴν πρόσκλησιν οἱ
συγγενεῖς καὶ φίλοι, ἵνα ἀκολουθήσωσι τὴν ἐκφορὰν τῆς Ἀν-
τιπολιτεύσεως. Ὁμολογουμένως ἡ συγκίνησις ἐφαίνετο εἰς
τὰ πρόσωπα πάντων. Πολλοὶ κρατοῦσιν εἰς τὰς χεῖράς των
τὴν ἐφημερίδα Κορδόνι. Εἰς μίαν ἐκ τούτων ἐν τῇ ἐπι-
γραφῇ ἔλειπον τὰ τέσσαρα πρῶτα γράμματα καὶ ἀνεγίνω-
σκέ τις οὐκ. Ἦτο ἄρα τυχαία σύμπτωσις εἰς ἐνδειξιν τῆς
ποιότητος τῶν συνηγμένων ;

Λάσπη... ἡ δουλειά τους

Τὴν 8ην ἀκριβῶς ἤρξατο ἡ κίνησις. Προηγεῖτο ἡ Σχολὴ
τῶν ἀπόρων παίδων, εἶπετο ταύτης ἡ σχολὴ τοῦ Καραμα-
νου καὶ ἡ Δ' δημοτικὴ σχολὴ. Μετὰ ταύτας ἐφαίνετο ἐφ'
ἀμάξης ἡ εἰκὼν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ ὡς Ναπολέοντος καὶ ταύ-
της εἶποντο : Ἡ Α' δημοτικὴ σχολὴ τῶν ἀρρένων, τὸ Βρε-
σοκομεῖον, ἡ Β' δημοτικὴ σχολὴ τῶν ἀρρένων καὶ ἡ Γ'
δημοτικὴ σχολὴ τῶν θηλέων. Καὶ τώρα ἄς τολμήσουν οἱ
ἄθλιοι τῆς συμπολιτεύσεως νὰ εἰπώσιν, ὅτι ἡ διαδήλωσις

δὲν ἦτο δημοτική. Ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς, ἐὰν ἐνεκα τῆς βροχῆς ἢ ἐνεκα τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν διαδηλωτῶν ἐφώνησεν τις :

— Λάσπη... ἡ δουλειά τους.

Ἐπέτσε ! Ἐσκατσε !

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαδηλώσεως ὁ ἐνθουσιασμός ἦτο ἀκρατής. Αἱ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ π. Δηλιγιάνη καὶ τοῦ Τσελεπίτσαρη ἦσαν φρενητωδεις. Μεγάλως συνετέλεσαν ἰδίως πρὸς σχηματισμὸν ρεύματος ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως αἱ ρυθμικῶς φερόμεναι φωναὶ τῶν παιδίων :

— Ἐπέτσε ! ! Ἐσκατσε ! ! !

— Σά πέτση ! ! Σά πέτση ! ! !

Καὶ ἐν ἐπεισούδιον

Τὴν διαδήλωσιν παρεκολούθουν καὶ τινες φυγόποινοι, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ ἐξήσκουν τὸ συνταγματικὸν δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι μετὰ σημαίων καὶ βεγγαλικῶν φώτων συνελθόντες ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἔννοεῖται, ὅτι τὸ ἀτοπον τοῦτο ἐξηρέθητε τοὺς ὑποψηφίους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἵτινες συνελθόντες ἐστειλὰν τηλεγράφημα πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν Διάδοχον, τὸν Γεώργιον, τὸν Νικόλαον, τὸν Ἀνδρέαν καὶ τὸν Χριστόφορον διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλοῦσιν, ὅπως ἐξαχθῶσιν οἱ συλληφθέντες τῶν φυλακῶν πρὸς ἐνάσκησιν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ γίνῃ στάσις, εἰς τὸ μυαλό των.

Οἱ λόγοι

Ὡς ἦτο ἐπόμενον ἡ διαδήλωσις κατέληξεν εἰς δέκα λόγους, ὧν ἐνταῦθα μνημονεύομεν μόνον τοὺς κυριωτέρους.

Ν. Καλλιφρονᾶς. Ἡ συνδρομὴ ὑμῶν αὕτη εἶνε τόσον πολύτιμος, καθ' ὅσον εὐρισκομένων ἡμῶν ἐν στιγμαῖς πάλης λίαν παρήγορον ἀντλοῦμεν ἐλπίδα.

Ὅλοι ἐφώνησαν :

— Ζήτω καὶ τοῦ κότσηφ ! Νὰ μᾶς ζήσης μέλλων κὺρ Δήμηρχε καὶ νὰ σὲ χαίρεται ὁ Γέρω.

Γ. Μεταφύτης. Ἐπανελθὼν ἀπὸ τὰς Θήβας ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ κερδίσῃ παντοῦ πρὸς μεγίστην χαρὰν τῶν Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων. Πάλι θὰ ξαναπάω καὶ ὅλος ὁ συνδυαστός θὰ βγῇ χωρὶς ἄλλο. Τὸ θεοῖον ἔπεσε, παιδιὰ, καὶ νὰ μὲ θυμηθῆτε ἡμέρα ποῦ εἶνε ἀπόψε.

— Γιά σου καναρίνι μου, ἐφώνηξε τὸ πλῆθος. Σά Θεὸς μᾶς τὰ εἶπες.

Ν. Λεβίδης. Ὅσοι θέλετε ὀπίσω μου ἐλθεῖν...

— Ὅλοι, ὅλοι ! Ἐφώνησαν ἐκ τοῦ πλῆθους καὶ ἐγένετο μεγάλη ἀνησυχία. Δὲν γνωρίζω, διατί προὔξενε τσοῦτον θόρυβον ἢ εὐαγγελικὴ αὕτη ἀρχὴ τοῦ λόγου, ὅπως δὲν γνωρίζω καὶ τί ἄλλα ἔγινε, διότι ἐκ τοῦ φόβου μου ἀνεχώρησα δραμαίως.

Σχετικὴ δήλωσις

Παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅτι καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Ἐ' δημοτικῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων, καίτοι δὲν ἠκολούθησαν τὴν διαδήλωσιν, ἐν τούτοις εἶνε κεκηρυγμένοι ὁπαδοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Γιοπανάνιος

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ

(Τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἐνν ἄξωσιν νὰ γίνωνται δημοτικώτατα.)

Η ΕΛΛΗ

(Ἦχος : Μὲ τὸ κρᾶνος βαρὺ στὸ σκοτάδι.)

Μὲ κλωνάρι ἐλλῆς εἰς τὰ χέρι,

Δίχως ντίφια, ζουρνάδες, βουλιὰ.

Μέσ' σ' αὐτὸ τῶν χαλῆδων τ' ἄσπερι

Τραγουδῶ τὴν καλὴ μου ἐλλῆ.

¶

Τί ζητοῦν οἱ Γεγέδες στὴν μέση,

Μ' ὑποσχέσεις φωναὶς καὶ φιλιὰ ;

Μὴ θαρροῦν μέσ' στὴν τόση τους ζέση

Πῶς θὰ ρίξουν μ' αὐτὰ τὴν ἐλλῆ ;

¶

Τί φωνάζουν, παιδιὰ, μὴ ῥωτάτε !

Ἀς γαυγίζουν σὰν νᾶνε σκυλιὰ !

Ἄν ἐσεῖς τὴν πατρὸς ἀγαπάτε

Πάρτε ὅλοι στὸ χέρι ἐλλῆ.

¶

Κι' ἂν μισήτε τὸ κάθε κοθῶνι,

Κι' ἂν δὲν θέτε νάρθοῦν τὰ παλῆ,

Μαῦρο ! Μαῦρο ! παιδιὰ, στὸ κορδόνι !

Κι' ἄσπρο ! ἄσπρο ! στὴν πράσινη ἐλλῆ !

¶

Η

ΤΟ ΚΟΡΔΟΝΙ

(Ἦχος : Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη.)

Ἀπὸ τὸ μυαλὸ βγαλμένο

Τοῦ Ἀρχιπαλωματῆ

Τὸ κορδόνι μας δεμένους

Στὴν οὐρὰ του μᾶς κρατεῖ.

¶

Μὲ τὸ ἐνδοξὸ κορδόνι

Ἡ πατρίδα θὰ σωθῇ

Κ' εἰς τὰ πράγματα ἐν τέλει

Ὁ κὺρ Θόδωρος θάρσῃ.

¶

Μ' ἂν ὁ διάολος τὸ φέρῃ

Καὶ κερδήσῃ ἡ ἐλλῆ,

Τὸ μακρὸ μας τὸ κορδόνι,

Θὰ τὸ κάνουμε θηλειὰ !

Δὲν ναι Χιτ